

מסכת פסחים

פרק ו

א. אלו דברים בפסח דוחין את השבת, שחיטתו וזריקת דמו ומחוי קרביו והקטר חלביו. אבל צלייתו והדחת קרביו אינן דוחין את השבת. הרבכתו והבאתו מחוץ לתחום, וסתיכת יבלתו, אין דוחין את השבת. רבי אליעזר אומר, דוחין:

ב. אמר רבי אליעזר, והלא דין הוא, מה אם שחיטה שהיא משום מלאכה דוחה את השבת, אלו שהן משום שבות לא ידחו את השבת. אמר לו רבי יהושע, יום טוב יוכיח, שהתירו בו משום מלאכה, ואסור בו משום שבות. אמר לו רבי אליעזר, מה זה, יהושע, מה ראיה רשות למצוה. השיב רבי עקיבא ואמר, הנאה תוכיח, שהיא מצוה והיא משום שבות ואינה דוחה את השבת, אף אפה אל תתמה על אלו, שאף על פי שהן מצוה והן משום שבות, לא ידחו את השבת. אמר לו רבי אליעזר, ועליה אני דן, ומה אם שחיטה שהיא משום מלאכה, דוחה את השבת, הנאה שהיא משום שבות, אינו דין שדוחה את השבת. אמר לו רבי עקיבא, או חלופה,

מָה אִם הִנָּאָה וְשֶׁהִיא מְשֻׁם שָׁבוּת, אֵינָה דוֹחָה אֶת הַשַּׁבָּת, וְשִׁחִיטָה וְשֶׁהִיא מְשֻׁם מְלָאכָה, אֵינּוּ דִין וְשֵׁלָא תִדְחָה אֶת הַשַּׁבָּת. אָמַר לוֹ רַבִּי אֱלִיעֶזֶר, עֲקִיבָא, עֲקֶרְתָּ מַה וְשַׁכְתוּב בַּתּוֹרָה, בֵּין הָעֲרֻבִים בְּמַעַדוֹ (בַּמְדַּבֵּר ט), בֵּין בְּחֹל בֵּין בַּשַּׁבָּת. אָמַר לוֹ, רַבִּי, הֵבֵא לִי מוֹעֵד לֵאלּוֹ כְּמוֹעֵד לַשִּׁחִיטָה. כָּלֵל אָמַר רַבִּי עֲקִיבָא, כָּל מְלָאכָה וְשִׁאֲפָשֹׁר לַעֲשׂוֹתָהּ מִעֲרַב שַׁבָּת, אֵינָה דוֹחָה אֶת הַשַּׁבָּת. וְשִׁחִיטָה וְשִׁאֲפָשֹׁר לַעֲשׂוֹתָהּ מִעֲרַב שַׁבָּת, דוֹחָה אֶת הַשַּׁבָּת:

ג. אֵימָתִי מִבֵּיא חֲגִיגָה עֲמוֹ, בְּזֶמֶן וְשֶׁהוּא בָּא בְּחֹל, בְּטַהֲרָה וּבְמַעַט. וּבְזֶמֶן וְשֶׁהוּא בָּא בַּשַּׁבָּת, בְּמַרְבָּה וּבְטַמְאָה, אֵין מִבֵּיאִין עֲמוֹ חֲגִיגָה:

ד. חֲגִיגָה הֵיטָה בָּאָה מִן הַצֹּאן, מִן הַבָּקָר, מִן הַכֶּבֶשִׁים וּמִן הָעִזִּים, מִן הַזִּכְרִים וּמִן הַנְּקֻבוֹת. וְנֶאֱכָלֶת לְשָׁנֵי יָמִים וְלֵילָה אֶחָד:

ה. הַפֶּסַח וְשִׁשְׁחָטוֹ וְשֵׁלָא לְשִׁמּוֹ בַּשַּׁבָּת, חֵיב עָלָיו חֲטָאת. וְשִׁאֲרָא כָּל הַזִּבְחִים וְשִׁשְׁחָטוֹן לְשׁוּם פֶּסַח, אִם אֵינּוּ רְאוּיִין, חֵיב. וְאִם רְאוּיִין הֵן, רַבִּי אֱלִיעֶזֶר מְחִיב חֲטָאת, וְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ פּוֹטֵר. אָמַר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר, מָה אִם הַפֶּסַח וְשֶׁהוּא מִתֵּר לְשִׁמּוֹ, כְּשִׁשְׁנָה אֶת שְׁמוֹ, חֵיב, זִבְחִים וְשֶׁהֵן אֲסוּרִין לְשִׁמּוֹ, כְּשִׁשְׁנָה אֶת שְׁמוֹ, אֵינּוּ דִין וְשֵׁיחָא חֵיב. אָמַר לוֹ רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ, לֹא, אִם אֲמַרְתָּ בַּפֶּסַח, וְשִׁשְׁנָהּ לְדָבָר אֲסוּר, תֹּאמַר בַּזִּבְחִים, וְשִׁשְׁנָהּ לְדָבָר הַמִּתֵּר. אָמַר לוֹ רַבִּי אֱלִיעֶזֶר, אֲמַרִּי צָבוּר יוֹכִיחוּ, וְשֶׁהֵן מִתֵּרִין לְשִׁמּוֹ, וְהַשׁוֹחֵט לְשִׁמּוֹ, חֵיב. אָמַר לוֹ רַבִּי

יְהוֹשֻׁעַ, לֹא, אִם אֶמְרָת בְּאִמּוּרֵי צָבוּר שִׁישׁ לָהֶן קִצְבָּה, תֹּאמַר
בְּפֶסַח שָׂאִין לוֹ קִצְבָּה. רַבִּי מֵאִיר אֹמֵר, אֵף הַשּׁוֹחֵט לְשֵׁם אִמּוּרֵי
צָבוּר, פָּטוּר:

ו. שֶׁחָטוּ שְׂלֹא לְאוֹכְלָיו וְשְׂלֹא לְמִנּוּיָיו, לְעֶרְלִין וְלִטְמֵאִין, חֵיב.
לְאוֹכְלָיו וְשְׂלֹא לְאוֹכְלָיו, לְמִנּוּיָיו וְשְׂלֹא לְמִנּוּיָיו, לְמוּלְדִין וְלְעֶרְלִין,
לְטַהוּרִים וְלִטְמֵאִים, פָּטוּר. שֶׁחָטוּ וְנִמְצָא בְּעַל מוֹם, חֵיב. שֶׁחָטוּ
וְנִמְצָא טֵרֶפֶה בִּסְתֵר, פָּטוּר. שֶׁחָטוּ וְנוֹדַע שֶׁמְשַׁכּוּ הַבָּעָלִים אֶת יָדָם,
אוֹ שִׁמְתוּ אוֹ שֶׁנִּטְמְאוּ, פָּטוּר, מִפְּנֵי שֶׁשָּׂחַט בְּרִישׁוֹת: